

Zelený víneček
na hlavě prokvetá,
volačí syneček
ode mňa ho pýtá.

Nepytaj, nepytaj
ode mňa od samej,
ale si ho pytaj
od mamičky mojej.

Mamičko má milá,
mám-li mu ho dáti,
nebo si ho nechať
déle prokvétati?

1101.

Z Velké

Ji-dú žen-ci z ro-lí, při-krývaj-te sto-ly, ej, sto-ly ja-bo-ro - vé, ej, u - ži-čky kle-no - vé.

Jidú ženci z rolí,
přikrývajte stouy,
stouy jaborové,
užičky klenové.

byuo mu Martinek,
já sem mu slúbila
svůj zelený vínek.

Má panenka krásná,
nestrhaj mia zjasna,
trhaj mia na podzím,
až sa já zhotovím.

Kdo mně pro ně půjde,
ten můj miuý bude;
šeu mně pro ně synek,

Vínku můj, vínku můj,
co ti mám uděuat?
Mám-li ťa opustit?
Alebo ťa nechat?

592. ZELINKA

1102.

Ze Špiček

Ze-lin-ko mi - lá, dy-bych tě zna - la, vě - ru bych si šo - ha - ji - čka při - ča - ro - va - la.

Zelinko milá, dybych tě znala,
věru bych si šohajička přičarovala.

Ja, ne tak barvú, zeleným vínkem,
naščívil mě milý Pán Bůh lenivým synkem.

Zelinko milá, nedej se mi znat,¹⁾
musela bych svoje líčka barvú malovat.²⁾

Ne tak lenivým, jako nemilým;
ja, vem mi ho, milý Bože, rád by mě iný.

¹⁾ nedej se znáti,

²⁾ pérkem mazati.

1103. *Jiné čtení*

Zelinečko má, dybych tě znala,
každému bych šohajkovi učarovala.

vybrala bych z padesáti, ze sta jednoho.

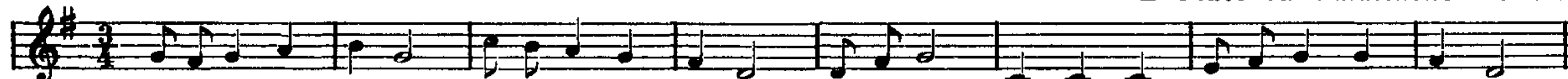
A ne každému, jenom jednomu,

Ze sta jednoho švarného synka,
ja, co k našem chodívává pod ty okýnka.

593. HOŘE

1104.

Z Vidče od Valašského Meziříčí

Zrá-lo ja-bko, zrá-lo, jak do-zrá-lo, spa-dlo, že mo-je sr-den-ko do ža-lo - sti vpa-dlo.

Zrálo jabko, zrálo,
jak dozrálo,¹⁾ spadlo,
že moje srdenko
do žalosti vpadlo.

Ne tak do žalosti,
do velkého hoře,
že moje srdenko
nožem krájať može.

Ne tak nožem krájať,
ale pilú řezať,
dyž tebe nemožu,
můj synečku, dostať.²⁾

¹⁾ Vadlo jabko, vadlo, jak uvadlo,

²⁾ musím ťa, má milá,

musím ťa zanechať.